

U S T A W A

z dnia 28 lipca 1919 r.

w przedmiocie zmiany art. 9 ustawy z dnia 8 marca 1919 r. (№ 23 Dz. Praw z dnia 11 marca 1919 r. poz. 235) o wydzierżawieniu niezagospodarowanych użytków rolnych.

Art. 1. Zakreślony w art. 9 ustawy z dnia 8 marca 1919 r. (№ 23 Dz. Praw z dnia 11 marca 1919 r. poz. 235) czas trwania dzierżawy gruntów zmienia się w ten sposób, że dzierżawa gruntów obsianych zbożem kończy się z dniem 1 września 1921, a dzierżawa gruntów obsianych okopowiznami dnia 1 listopada 1921 roku.

Postanowienie powyższe nie ma zastosowania do gruntów, które w tym okresie podlegać będą parcelacji przez Państwo. Dzierżawcy, którzy w myśl ustawy ustąpić muszą z dzierżawy przed terminem, otrzymają od Państwa stosowne odszkodowanie.

Art. 2. Wykonanie ustawy poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

w z. *S. Wojciechowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Janicki